

УДК 159.923

DOI: 10.31732/2663-2209-2025-78-560-567

СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНІ ЧИННИКИ ПРОГНОЗУВАННЯ ЧАСОВОЇ ПЕРСПЕКТИВИ ОСОБИСТІСТІ, ЩО ПЕРЕБУВАЄ У ШЛЮБІ, В УМОВАХ ВИМУШЕНОГО ОКРЕМОГО ПРОЖИВАННЯ

Тетяна Моржевська

Аспірантка кафедри психології, ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК», м. Київ, Україна, e-mail: Morzhevskats@krok.edu.ua, ORCID: <https://orcid.org/0009-0009-6186-915X>

SOCIO-PSYCHOLOGICAL FACTORS PREDICTING THE TIME PERSPECTIVE OF A MARRIED PERSON IN CONDITIONS OF FORCED SEPARATION

Tetiana Morzevska

PhD student of the Department of Psychology, "KROK" University, Kyiv, Ukraine, e-mail: Morzhevskats@krok.edu.ua, ORCID: <https://orcid.org/0009-0009-6186-915X>

Анотація. У статті здійснюється теоретичний аналіз соціально-психологічних чинників прогнозування часової перспективи особистості, що перебуває у шлюбі, в умовах вимушеного окремого проживання. Виокремлено соціально-психологічні чинники прогнозування часової перспективи у подружніх парах, а саме: часові настановлення (когнітивно-афективні оцінки власного минулого, теперішнього, майбутнього), часові орієнтації (міра направленості на використання рамок минулого, теперішнього чи майбутнього для здійснення категоризації актуальної життєвої ситуації), досвід дитячо-батьківських стосунків (моделі оцінки власного минулого, теперішнього та майбутнього, які дитина засвоює від батьків через взаємодію з ними), індивідуально-психологічні властивості (тип темпераменту, характер, властивості особистості: екстраверсія, прив'язаність до інших, самоконтроль, підвищена емоційність, експресивність), індивідуальна психологічна ситуація (індивідуальна оцінка теперішнього), соціально-демографічні змінні (вік, стать, рівень освіти, тип населеного пункту проживання тощо), психологічна готовність до шлюбу (мотивація до вступу у шлюб у минулому: психологічна готовність та спроможність виконувати ролі чоловіка й дружини, а потім – батька та матері), суб'єктивне сімейне благополуччя (задоволення шлюбом у теперішньому: специфіка засвоєних ролей чоловіка й дружини, батька та матері), періодизація етапів розвитку шлюбу (етап у шлюбі, готовність та прийняття змін, перехід від однієї стадії розвитку сім'ї до іншої), адаптація в умовах вимушеного окремого проживання (суб'єктивна оцінка власного минулого, теперішнього та майбутнього через соціально-культурну та психологічну адаптацію у вимушеній еміграції).

Наголошується, що після початку повномасштабної агресії Росії проти України з'явилися нові чинники, які впливають на відчуття часу. Проблема часової перспективи досліджується як українськими, так і зарубіжними науковцями. Однак більшість робіт зосереджені на вивченні її впливу на прийняття рішень, формування конкретної поведінки та зв'язку з індивідуально-психологічними особливостями особистості. Натомість, значно менше досліджень присвячено аналізу соціально-психологічних чинників, що впливають на формування самої часової перспективи.

В даному дослідженні розглядається питання, які саме соціально-психологічні чинники впливають на часову перспективу особистості, що перебуває у шлюбі, в умовах вимушеного окремого проживання із шлюбним партнером.

Ключові слова: часова перспектива, соціально-психологічні чинники, вимушене окреме проживання.

Формул: 0, рис.: 0, табл.: 0, бібл.: 21

Abstract. The article provides a theoretical analysis of the socio-psychological factors of time perspective forecasting by a married person in conditions of forced separation. The socio-psychological factors of time perspective forecasting in married couples are allocated, namely: time attitudes (cognitive and affective assessments of one's own past, present, future), time orientations (the degree of orientation towards using the framework of the past, present or

future to categorise the current life situation), experience of child-parental relationships (models of assessment of one's own past, present and future that a child learns from parents through interaction with them), individual psychological properties (type of temperament, character, personality traits: extraversion, attachment to others, self-control, increased emotionality, expressiveness), individual psychological situation (individual assessment of the present), demographic variables (demographic characteristics, country and type of settlement: childhood residence, residence after marriage, forced emigration), psychological readiness for marriage (motivation for marriage in the past: psychological readiness and ability to perform the roles of husband and wife, and then - father and mother), subjective family well-being (satisfaction with marriage in the present: specificity of the roles of husband and wife, father and mother), periodisation of the stages of marriage development (according to V. Satyr: a stage in marriage and tasks for overcoming the corresponding crisis, readiness and acceptance of changes, transition from one stage of family development to another, including the past, present and future of the family), adaptation in conditions of forced separation (subjective assessment of one's own past, present and future through socio-cultural and psychological adaptation in forced emigration).

It is emphasised that after the beginning of Russia's full-scale aggression against Ukraine, new factors have emerged that affect the sense of time. The problem of time perspective is studied by both Ukrainian and foreign scholars. However, most studies focus on its impact on decision-making, the formation of specific behaviour and its connection with individual psychological characteristics. Instead, much less research is devoted to the analysis of socio-psychological factors that influence the formation of the time perspective itself.

The present study examines the question of what socio-psychological factors influence the time perspective of a married person in conditions of forced separation from his or her marriage partner.

Keywords: time perspective, socio-psychological factors, conditions of forced separation.

Formulas: 0; fig.: 0; tabl.: 0; bibl.: 21

Постановка проблеми. Побудова та збереження гармонійних стосунків безсумнівно вимагає часу (Rusbult, 1980), проте фізична присутність сама по собі може виявитися недостатньою. Для створення стабільних і задовільних міжособистісних зв'язків партнерам важливо взаємодіяти не лише у фізичному вимірі часу, а й у різних аспектах психологічного часу. Будь-які стосунки, навіть ті, що тільки зароджуються, мають своє минуле, теперішнє та майбутнє, що робить їх нерозривно пов'язаними з часом. На початкових етапах партнери здебільшого зосереджені на спільному "тут і зараз", ніби зовнішній світ не існує (Zimbardo & Boyd, 2009). Згодом спільний досвід минулого та очікування щодо майбутнього стають більш вираженими (Alea & Bluck, 2003). У зв'язку з цим, виникає питання, яким чином, зумовлене війною в Україні, вимушене окреме проживання шлюбних партнерів впливає на сприйняття ними минулого, теперішнього та майбутнього.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання часової перспективи вивчаються в роботах як українських (Є. Головаха, О. Сеник, Т. Титаренко та ін.), так і зарубіжних авторів (Дж. Бойд, А. Вессман, Б. Горман, Т. Гісме, Дж. Едвардс, Д. Закай, З. Залескі,

Ф. Зімбардо, К. Левін, В. Ленс, С. Мадді, Ж. Нюттен, Д. Рікс, А. Сирцова, Л. Франк, Дж. Х'юлет, Дж. Хорнік, Е. Шип, Л. Шрурер-Ламберт та ін.). Сучасні дослідження значною мірою зосереджені на вивченні часової перспективи у функціонуванні особистості. Результати показують (Stolarski та ін., 2014), що позитивні спогади про власне минуле пов'язані з почуттям вдячності, енергійністю, дружелюбністю, високою самооцінкою та схильністю дотримуватися традицій. Водночас гедоністичне ставлення до теперішнього асоціюється зі зниженим самоконтролем, меншою доброчесністю, слабшою здатністю прогнозувати майбутнє та підвищеною схильністю до залежностей.

Подружні стосунки є однією з ключових соціальних структур, що формують основу сучасного суспільства (Baumeister & Leary, 1995; Jamieson, 1998), тому психологи активно досліджували як особистісні, так і ситуативні чинники, що визначають якість і тривалість стосунків. Серед них, зокрема, стиль прив'язаності (Склярова, 2024), схожість особистісних рис (Gonzaga та ін., 2007), стратегії подолання стресу (Ptacek & Dodge, 1995) та рівень емоційного інтелекту (Stolarski та ін., 2011).

Формулювання цілей статті. Метою статті є теоретичне дослідження

соціально-психологічних чинників прогнозування часової перспективи особистістю, що перебуває у шлюбі, в умовах вимушеного окремого проживання з шлюбним партнером.

Виклад основного матеріалу дослідження. Аналіз психологічної літератури свідчить, що прогнозування часової перспективи у людей, які перебувають у шлюбі, визначається низкою соціально-психологічних чинників. До них належать характер взаємодії з батьками в дитинстві, соціально-економічні умови раннього розвитку особистості, актуальні соціально-економічні обставини, а також індивідуальні психологічні чинники, що формують особистісне сприйняття часу. Важливу роль відіграють і часові особливості культури, у якій відбувалася соціалізація.

Після повномасштабного вторгнення Російської Федерації в Україну з'явилися додаткові чинники, що впливають на сприйняття часу особистістю, яка перебуває у шлюбі. У зв'язку з цим, серед соціально-психологічних чинників прогнозування часової перспективи у подружніх парах можна виділити такі:

1. Часові настановлення та часові орієнтації.
2. Досвід дитячо-батьківських стосунків.
3. Індивідуально-психологічні властивості особистості.
4. Індивідуальна психологічна ситуація.
5. Соціально - демографічні змінні.
6. Психологічна готовність до шлюбу.
7. Суб'єктивне сімейне благополуччя.
8. Етапи розвитку шлюбу.
9. Адаптація в умовах вимушеного окремого проживання.

Розглянемо кожен з цих пунктів детальніше.

Перший чинник «Часові настановлення та часові орієнтації»:

1. Часові настановлення – це сукупність когнітивно-афективних оцінок власного минулого, теперішнього та майбутнього, які відіграють ключову роль у структуризації життєвого досвіду. Вони впливають на процес прийняття рішень і визначають поведінкові стратегії.

2. Часові орієнтації – це показник того, наскільки особистість схильна використовувати рамки минулого, теперішнього або майбутнього, спираючись на відповідні когнітивно-афективні настановлення. Вони допомагають категоризувати актуальну життєву ситуацію, що, своєю чергою, формує її суб'єктивне сприйняття як індивідуальної психологічної ситуації (Сеник, 2015).

Другий чинник «Досвід дитячо-батьківських стосунків» є одним із ключових соціально-психологічних чинників, що впливають на прогнозування часової перспективи особистістю у шлюбі. Мова йде про приклад батьків і якість їхнього виховного впливу. Дослідження, проведені серед представників різних соціальних груп, підтверджують, що батьківська сім'я займає провідне місце серед елементів соціального мікросередовища (разом із дошкільними закладами, школою, засобами масової інформації тощо) (Васильченко & Бацман, 2022; Сатир, 1967). Її структура та соціально-психологічні особливості суттєво впливають на формування уявлень молоді про подружнє життя.

Результати досліджень свідчать, що позитивна орієнтація молодих людей на майбутнє, у якому шлюб і сім'я займають важливе місце, формується в повних сім'ях із сприятливим психологічним кліматом. Натомість у неповних сім'ях цей процес ускладнюється через деформацію рольової соціалізації, зокрема через відсутність одного з батьків як моделі для ідентифікації.

Діти переймають від батьків зразки поведінки, несвідомі реакції, різні звички (як позитивні, так і негативні), а також ключові риси подружніх відносин.

Відповідно до концепції наслідування батьківських моделей, індивід засвоює чоловічу чи жіночу роль і має схильність відтворювати у власній сім'ї батьківську модель стосунків, навіть якщо вона йому не подобається.

Дослідження Термена, який порівнював стосунки гармонійних і конфліктних подружніх пар, показали, що стабільність шлюбу значною мірою залежить від позитивного прикладу батьківської сім'ї, доброзичливого ставлення батька до матері та щасливого дитинства. Врівноважені сімейні партнери, як правило, мали спокійне дитинство, рідко зазнавали покарань, отримували більше підтримки й тепла, а також мали змогу відкрито обговорювати складні теми, зокрема й сексуальні питання. Варто додати, що в парах, де партнери походять із сімей із кардинально різними моделями шлюбу, часто виникає боротьба за владу. Натомість ймовірність гармонійного союзу значно зростає, якщо партнери виховувалися в подібних сімейних умовах (Федоренко, 2015).

Третій чинник «Індивідуально-психологічні властивості». включає властивості психіки. Дослідження Stolarski, Wojtkowska, & Kwiecin'ska (2015) засвідчили, що прогнозування часової перспективи тісно пов'язане з такими особистісними рисами, як нейротизм, екстраверсія, самоконтроль, прив'язаність і експресивність. Ці характеристики є складовими моделі «Великої п'ятірки» – п'яти основних факторів, що в різному ступені проявляються в кожній людині та дають змогу комплексно описати її особистісну структуру.

Природною основою індивідуальних особливостей людини є насамперед успадковані та вроджені біологічні риси будови й функціонування організму. Дитина з'являється на світ із певними задатками, на основі яких упродовж життя, залежно від умов виховання, формуються й розвиваються індивідуальні фізіологічні характеристики та психічні особливості особистості. Індивідуальні риси особистості найповніше

проявляються в темпераменті, характері, здібностях, а також у пізнавальній діяльності, емоційно-вольовій сфері, потребах та інтересах людини. Відповідно до вчення І. Павлова про роль центральної нервової системи в регуляції поведінки, виділяють три ключові властивості нервової системи: а) сила збудження і гальмування, яка визначається ефективністю роботи нервових клітин і загальним функціонуванням нервової системи; б) урівноваженість — співвідношення між процесами збудження і гальмування; в) рухливість нервових процесів — швидкість, з якою один процес переходить у інший (Максименко, 2017).

Четвертий чинник «Індивідуальна психологічна ситуація». Індивідуальна психологічна ситуація являє собою сукупність суб'єктивних відображень у свідомості особистості різних аспектів її поточної життєвої ситуації та етапу подружнього життя, що суттєво впливає на формування уявлень про часову перспективу. Цей компонент охоплює когнітивні конструкти у координатах «задоволення-незадоволення», які використовуються для оцінки власної особистості та різних сфер теперішнього життя. До них належать оцінка матеріального становища, рівня соціальної підтримки, якості відпочинку, умов праці та взаємин із колегами, стосунків із рідними, а також рівня власного здоров'я і здоров'я близьких. Крім того, важливу роль відіграє самооцінка та впевненість у власній здатності досягати поставлених цілей. Сукупність цих чинників визначає зміст індивідуальної психологічної ситуації та впливає на формування уявлень про часову перспективу (Сеник, 2015).

П'ятий чинник «Соціально-демографічні змінні». До соціально-демографічних змінних, що враховувалися в дослідженні, належать стать, вік, рівень освіти, професійна спеціалізація в Україні, досвід роботи в межах країни та за кордоном. Кожен із цих показників відображає певні аспекти життєвого досвіду особистості. Цей пункт також включає об'єктивні характеристики

соціального середовища, в якому формується актуальна життєва ситуація особистості. Вони є невід'ємною частиною цієї ситуації, тому безпосередньо впливають на розвиток індивідуальних уявлень про часову перспективу. Серед цих характеристик важливі країна та тип населеного пункту, де людина жила в дитинстві, в дорослому житті, а також нова країна та тип населеного пункту, в якому вона проживає зараз. За Сенік (2015), вибір країни та розмір населеного пункту впливають на стосунки з оточенням, оцінку якості життя і схильність дотримуватись традицій, що, у свою чергу, формує уявлення про часову перспективу. Кожен тип населеного пункту має свою щільність населення, що визначає характер взаємин, а також рівень місцевого самоврядування, що впливає на доступ до пільг у сфері освіти, медицини тощо, що разом створює індивідуальну психологічну ситуацію, з якої виникають уявлення про час. Окрім того, кожній країні притаманні свої норми і цінності, які також впливають на індивідуальні уявлення про часову перспективу.

Шостий чинник «Психологічна готовність до шлюбу». Психологічна готовність до шлюбу – це комплексне психологічне утворення, яке включає в себе стійку позитивну мотивацію до шлюбу, актуалізацію знань, навичок і умінь особистості, особистісні якості, необхідні для сімейного життя, здатність до емпатії та конструктивної поведінки в родині. З іншого боку, це також процес і результат діяльності (Васильченко & Бацман, 2022). Важливою є підготовленість кожної особистості до шлюбу, зазначаючи, що успіх і стабільність шлюбу залежать від багатьох факторів, оскільки в родині поєднуються дві особистості з їхніми психологічними та фізіологічними особливостями. Для тих, хто вже перебуває в шлюбі, важливо бути зрілими особистостями в соціально-психологічному сенсі. Вибір партнера може бути мотивований різними потребами, які можуть бути як здоровими,

так і невротичними, і це суттєво впливає на розвиток відносин у майбутньому. Вибір, зроблений на основі невротичних потреб, зазвичай не сприяє формуванню зрілої любові та стабільних емоційних зв'язків. Психологічна готовність до шлюбу та сімейного життя – це багатогранна проблема, що включає питання формування психологічної статі особистості, її розвитку та засвоєння стереотипів чоловічої та жіночої поведінки (Федоренко, 2015).

Сьомий чинник «Суб'єктивне сімейне благополуччя». За словами В. Сатир (1967), у сучасному світі існують два типи сімей: зріла та проблемна. Атмосфера в проблемній родині відзначається дискомфортом, холодністю та незручністю: хоча члени сім'ї можуть бути дуже ввічливими один з одним, взаємини виглядають нестабільними, і відчувається напруга, важкість і сум. Іноді в таких родинах панує скритність. В. Сатир вважає, що це відбувається через те, що всі джерела життєдіяльності перекриті. У зрілих родинах ситуація значно відрізняється. Тут відчувається природність, чесність і любов, а члени сім'ї відкрито виражають свої почуття та повагу один до одного. Вони завжди готові ділитися та вислуховувати, проявляючи увагу і повагу, а також вміють відкрито ділитися радіщами і труднощами, знаючи, що помилки є невід'ємною частиною розвитку. У таких родинах кожен відчувається "повноцінним", відчуваючи себе коханим, оціненим і потрібним. Тут з легкістю ставляться до життя, сміються і жартують, коли це доречно. К. Роджерс визначав такі позитивні характеристики благополучних сімейних стосунків, як відданість і співпраця, відкритість у спілкуванні, гнучкість взаємин і самостійність. Він вважав, що сімейні стосунки – це процес розвитку для всіх членів родини, і особливу роль у зміцненні цих зв'язків має спільне переживання радості, автентичність стосунків і толерантність.

Благополуччя сім'ї залежить від того, як члени родини засвоюють свої ролі – чоловіка і дружини, батька та матері. Знання та уявлення про себе як особу певної статі з відповідними потребами, ціннісними орієнтаціями, мотивами, інтересами та формами поведінки, а також уявлення про сімейне життя, створюють психологічний фон шлюбу та впливають на стосунки між подружжям. Дослідження показують, що на взаємини в родині впливають як зовнішні, так і внутрішні чинники. До зовнішніх факторів відносяться матеріальні та духовні умови, що існують у суспільстві, які визначають міжособистісні стосунки в суспільстві, на роботі та в родині. Внутрішні фактори проявляються через реалізацію взаємних очікувань та рівень задоволення від процесу взаємин. До внутрішніх факторів, що сприяють успішній діяльності сім'ї, належать індивідуальні психологічні особливості партнерів: інтелектуальні, характерологічні та соціально-психологічні особливості подружжя.

До інших факторів, що стабілізують сімейні взаємини, належать: 1) прагнення партнерів зберегти родину; 2) бажання та здатність діяти узгоджено на благо сім'ї; 3) ініціативність у вирішенні сімейних проблем і реальний внесок кожного в громадські справи; 4) розумне поєднання особистих цілей з загальносімейними потребами; 5) прагнення до емоційного єднання в складні моменти; 6) естетична привабливість (зовнішній вигляд, манери тощо); 7) здатність емоційно підтримувати один одного, створюючи атмосферу довіри, невимушеності і щирості. Кожна культура, а також її субкультури, формує певну нормативну модель сім'ї, або групу моделей. Структура цієї нормативної моделі включає елементи моделей кожного члена сім'ї, кожен з яких має певний статус і відповідні права та обов'язки, що визначають очікувану поведінку. Окрім цих елементів, структура сім'ї визначається через стосунки між її членами, їх зміст та динаміку.

Восьмий чинник «Етапи розвитку шлюбу». Для розуміння механізмів прогнозування часової перспективи особистістю, що перебуває у шлюбі, важливо враховувати етапи розвитку подружнього життя. За Л. Котловою (2014), більшість сімей проходять типові етапи розвитку, які сприяють набуттю досвіду у взаємодії та спілкуванні. Зазвичай ці етапи сліднують один за одним у певній хронології: залицяння, заручини або спільне проживання, шлюб, період активного життя (включаючи народження та виховання дітей, професійне зростання або відкриття власної справи), середній вік, вихід на пенсію та поява онуків. Проте бувають винятки: деякі етапи можуть тривати дуже довго, розпочинатися або завершуватися раптово, а іноді й зовсім не настають. Також ці етапи можуть накладатися одне на одного, і сім'я переживає їх одночасно. У випадках повторного шлюбу, коли обидва партнери мають дітей від попередніх стосунків, етапи розвитку родини можуть істотно відрізнятися. Незважаючи на це, кожен із періодів супроводжується певними викликами і напруженням, які пара повинна долати разом.

У бездітних сім'ях ситуація складається інакше. Партнери зосереджують усю увагу один на одному, проте стикаються з низкою труднощів, пов'язаних саме з відсутністю дітей. Значний вплив на їхні стосунки має й те, що їхня модель сім'ї суттєво відрізняється від сімей, де є діти.

Завершальний етап у житті подружжя настає з виходом на пенсію. Серйозними викликами цього етапу можуть стати проблеми зі здоров'ям, страх втратити партнера, з яким було прожито багато років, а також усвідомлення власної смертності. Особливо гостро цей період переживають ті, хто виходить на пенсію не з власної волі, а змушено, адже для них це часто означає втрату життєвого сенсу та відчуття власної значущості.

Отже, на кожному етапі життєвого циклу сім'ї зіштовхуються з різними

викликами, і кожна родина шукає власні способи їх подолання. Проблеми можуть виникати в будь-якій сфері сімейного життя – у стосунках між подружжям, між батьками й дітьми, між братами й сестрами, у взаємодії з суспільством, у побутовій, інтимній чи репродуктивній сферах тощо. Подолані труднощі та стреси стають своєрідним випробуванням для родини, перевіряючи її на міцність, здатність до адаптації й відновлення після криз. Проте якщо проблеми накопичуються і нашаровуються одна на одну, це може негативно позначатися на внутрішньому мікрокліматі, погіршуючи атмосферу в родині та створюючи ризики для її стабільності й добробуту.

Дев'ятий чинник «Адаптація в умовах вимушеного окремого проживання». Переміщення до іншого соціально-культурного середовища є потенційно кризовою подією в житті кожної людини, незалежно від причин переїзду, країни походження та країни в'їзду (Дідковська & Дідковський, 2023). Дослідження, проведені в різних країнах, показують, що мігранти мають вищий рівень психічних розладів, сімейних конфліктів, розлучень, алкоголізму, наркоманії та суїцидів порівняно з населенням як країни виїзду, так і країни, що приймає. Тривале перебування в іншій культурі з метою роботи, навчання чи еміграції ставить перед людиною нові, складні завдання, з якими вона раніше не стикалася і до яких не виробилися механізми адаптації. Переїзд до іншої країни – це не тільки фізичний виїзд, а, в першу чергу, культурне та психологічне переміщення до іншого соціуму (Дідковська, 2023). Проблеми соціально-культурної та психологічної адаптації можуть виникати навіть у межах власної країни. Трагічні події останніх років, спричинені війною російської федерації в Україні, призвели до хвилі вимушеної міграції понад 8 мільйонів громадян України. Важливим чинником, що впливає на процес адаптації цих людей, є те, що залишення рідного дому було актом

примусового, а не добровільного вибору. Адаптація до нового культурного середовища потребує від мігранта нових знань та вмінь, яких неможливо набрати просто перебуваючи у своїй рідній культурі (Сингаївська & Страмоусова, 2024). «Чому я покидаю рідну домівку і виїжджаю до іншої країни?», «Які зміни відбуваються зі мною у новій країні?», «Як зробити процес адаптації менш кризовим та більш ефективним?», «Як подолати психологічні труднощі, що виникають в іншій країні?», «Як краще підготуватись до майбутнього переїзду?» – такі питання, ймовірно, ставить перед собою багато людей, які розглядають переїзд до іншої країни, уже проживають за кордоном або після тривалого перебування в іншому соціумі повертаються додому. Досвід психологів, які працюють з мігрантами в різних країнах, показав, що соціокультурна та психологічна адаптація в новій країні не відбувається автоматично з часом (Слюсаревський & Блинова, 2013). Для успішного проходження цього процесу необхідні відповідні знання та навички, які можна здобути лише через цілеспрямовані зусилля самого мігранта.

Висновки. Таким чином, на основі теоретичних підходів до вивчення прогнозування часової перспективи та її взаємозв'язку з психологічними і життєвими обставинами особистості, досліджень культурних аспектів формування часової перспективи і теорій соціально-психологічного та суб'єктивного благополуччя, було визначено, що соціально-психологічні чинники прогнозування часової перспективи в осіб, що перебувають у шлюбі, можуть сприяти формуванню різних груп уявлень. Одні з цих уявлень служать основою для високого психологічного благополуччя, тоді як інші можуть стати перешкодою для його розвитку. Зокрема, часові настановлення впливають на процес прийняття рішень і визначають поведінкові стратегії, від часових орієнтацій залежить суб'єктивне сприйняття індивідуальної психологічної ситуації. Досвід дитячо-батьківських

стосунків проявляється через концепції наслідування батьківських моделей, тоді як індивідуально-психологічні властивості особистості через успадковані та вроджені біологічні риси будови й функціонування організму. Психологічна готовність до шлюбу включає в себе мотивацію, знання та навички, а суб'єктивне сімейне

благополуччя відображається через призму стосунків між подружжям. Етапи розвитку шлюбу включають певні завдання та кризи на залежно від протяжності шлюбу у часі, а адаптація в умовах вимушеного окремого проживання включає проблеми соціально-культурної та психологічної адаптації.

Література:

1. Васильченко О., & Бацман, Є. (2022). Образ Я і уявлення про майбутнє у молоді. *Вчені записки Університету "КРОК"*, 3(67), 147–152. doi: 10.31732/2663-2209-2022-67-147-152.
2. Дідковська, Л. І., & Дідковський, А. П. (2023). *Психологія потенційного емігранта*. Львів: Растр-7.
3. Дідковська, Л. І. (2023). Ставлення до еміграції та ціннісні орієнтації особистості. *Журнал сучасної психології*, 1(28), 51–59. doi: 10.26661/2310-4368/2023-1-6.
4. Котлова, Л. О. (2014). Сімейні труднощі на різних етапах життєвого циклу сім'ї. *Видавничий центр Європейської асоціації педагогів і психологів «Наука», Прага [Publishing Center of the European Association of pedagogues and psychologists "Science", Prague]*, 2. 176–182.
5. Максименко, С. Д. (2017). Теорія вищої нервової діяльності І. П. Павлова. *Проблеми сучасної психології*, 38. 7–17.
6. Сеник, О. М. (2016). *Соціально-психологічні чинники уявлень студентської молоді про часову перспективу*. (Кандидатська дисертація). Львівський національний університет імені Івана Франка. Доступ через URL: <https://ispp.org.ua/2020/05/06/senik-o-m-socialno-psixologichni-chinniki-uyavlen-studentsko%D1%97-molodi-pro-chasovu-perspektivu/>.
7. Сингаївська, І. В., & Страмоусова, І. Є. (2024). Чинники життєстійкості жінок під час війни. *Вчені записки Університету «КРОК»*, 3(75), 231–245. doi: 10.31732/2663-2209-2024-75-231-245.
8. Складарова, Г. О. (2024). Аналіз практики використання термінів “прихильність” та “прив'язаність” у науковій психологічній літературі. *Вчені записки Університету «КРОК»*, 1(73), 254–259. doi: 10.31732/2663-2209-2024-73-254-259.
9. Слюсаревський, М. М., & Блинова, О. Є. (2013). *Психологія міграції*. Кіровоград: ТОВ «Імекс ЛТД».
10. Федоренко, Р. П. (2015). *Психологія сім'ї: навч. посіб.* Луцьк: Вежа-Друк.
11. Alea, N., & Bluck, S. (2003). Why are you telling me that? A conceptual model of the social function of autobiographical memory. *Memory*, 11, 165–178.
12. Baumeister, R., & Leary, M. (1995). The need to belong: Desire for interpersonal attachments as a fundamental human motivation. *Psychological Bulletin*, 117(3), 497–529.
13. Gonzaga, G., & Campos, B., & Bradbury, T. (2007). Similarity, convergence, and relationship satisfaction in dating and married couples. *Journal of Personality and Social Psychology*, 93(1), 34–38.
14. Jamieson, L. (1998). *Intimacy: Personal Needs in Modern Societies*. Cambridge: Policy Press.
15. Ptacek, J. T., & Dodge, K. L. (1995). Coping strategies and relationship satisfaction in couples. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 21(1), 76–84.
16. Rusbult, C. (1980). Commitment and satisfaction in romantic associations: A test of the investment model. *Journal of Experimental Social Psychology*, 16(2), 172–186.
17. Satir, V. M. (1967). *Conjoint Family Therapy*. Palo Alto, CA: Science and Behavior Books.
18. Stolarski, M., Postek, S., & Smieja, M. (2011). Emotional intelligence and conflict resolution strategies in romantic heterosexual couples. *Studia Psychologiczne [Psychological Studies]*, 49(5), 65–76.
19. Stolarski, M., Wojtkowska, K., & Kwiecin'ska, M. (2015). Time for love: Partners' time perspectives predict relationship satisfaction in romantic heterosexual couples. *Article in Time & Society*. doi: 10.1177/0961463X15596703.
20. Stolarski, M., Wiberg, B., & Osin, E. (2014). Assessing Temporal Harmony: The Issue of a Balanced Time Perspective. *Time perspective theory; Review, research and application: Essays in honor of Philip G. Zimbardo*, 57–71. Springer International Publishing/Springer Nature. doi: 10.1007/978-3-319-07368-2_3.
21. Zimbardo, P. G., & Boyd, J. N. (1999). Putting time in perspective: a valid, reliable individual-differences metric. *Journal of personality and social psychology*, 77, 1271–1288.